

σες το Λυαίο;» και ο Νέστορας απάντησε: «Με τη δύναμη του Χριστού και με τις ευλογίες του Δημητρίου νίκησα το Λυαίο». Ο αυτοκράτορας έγινε θηρίο από τα θαρραλέα λόγια του εικοσάχρονου νέου και διάταξε να σκοτώσουν αμέσως τον Νέστορα και το Δημήτριο.

Μετά το θάνατό του Μεγαλομάρτυρα Δημητρίου θέλοντας ο Θεός να τον δοξάσει, επέτρεψε να βγάλει μύρο ο τάφος του γι' αυτό και ονομάζεται Μυροβλήτης.

Ο Μεγαλομάρτυρας Δημήτριος είναι ο πολιούχος της Θεσσαλονίκης γιατί τη βοήθησε και την προστάτευσε πολλές φορές από τις επιθέσεις του Διαβόλου.

Ιδιαίτερα όμως ελευθέρωσε τη Θεσσαλονίκη από τον τουρκικό ζυγό στις 26 Οκτωβρίου 1912, ακριβώς την ημέρα της γιορτής του.

Σήμερα καλούμαστε να μιμηθούμε τον Άγιο Δημήτριο. Ότι, θέση και αν κατέχουμε, πρέπει να μιλούμε για τις θείες αλήθειες της πίστεώς μας. Στους συναδέλφους μας, στους συνεργάτες μας στα παιδιά και στους φίλους μας, στους υπαλλήλους μας, έχουμε

καθήκο να τους μεταδίδουμε αυτά που γνωρίζουμε.

Να οπλιστούμε και μεις με το θάρρος, την πίστη την αγάπη στον άνθρωπο και την αυτοθυσία που έδειξε ο Άγιος Μεγαλομάρτυρας Δημήτριος. Ο Αρχιμανδρίτης Δανιήλ Αεράκης, γράφοντας για το βίο του Αγίου Δημητρίου τονίζει τα πιο κάτω: «Ο μάρτυρας είναι το πρωτότυπο. Κάθε χριστιανός πρέπει να γίνει το αντίτυπο το αντίγραφο της ζωής του μάρτυρα. Τότε θα είναι αληθινή η τιμή του αγίου, όταν τον αφήσουμε ελεύθερο να βγει έξω από το ναό, να περπατήσει μέσα στην κοινωνία.

Φαντασθείτε π.χ. τον Άγιο Δημήτριο να περπατά έξω στον κόσμο, ζώντας στη σύγχρονη εποχή...

Είναι λοιπόν ανάγκη να ζωντανεύσουν οι άγιοι, που είναι στις εικόνες, να γίνουν σύγχρονες έμψυχες εικόνες, να βρουν μίμηση στη δική μας ζωή... Παρουσία του Αγίου Δημητρίου στην εποχή μας, σημαίνει: «Ο καθένας μας να επιδιώκει τουλάχιστον μια ψυχή κάθε μέρα να πλησιάζει και να μιλά με το Χριστό».

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Ξανανοίγουν την αγκάλη
τη ζεστή τους τα σχολεία,
να δεχτούν με αγάπη
ολοπράσαχα παιδιά.

Σαν τη μάνα αγκαλιάζουν
τα παιδάκια με στοργή

κι απλόχερα μοιράζουν
σ' όλα γνώση κι αρετή.

Δουλευταδες μες την τάξη,
χαρές, γέλια τα παιδιά,
γιατί στόχο έχουν τάξει:
«Καλή νά 'ναι η χρονιά».

Γεώργιος Κοκής